

Rozhovor s Guntherem Theysem

Ondřej Šlechta rozmlouvá s lídrem metalové legendy o imigraci a epidemii politické korektnosti

Mohl bys našim čtenářům nejprve ve stručnosti představit složení kapely Ancient Rites a důvody, které vás k jejímu založení vedly?

Já osobně jsem se v muzice pohyboval už na konci sedmdesátých let, ale k založení Ancient Rites došlo až na konci let osmdesátých. Důvodem k jejich založení byla snaha oživit scénu, přivést na ni kapelu s autentickým zvukem a texty věnovanými odkazu starověké a středověké historie a jejich kultům, což ostatně říká již název Ancient Rites (Starobylé obřady). Nikdy jsme nebyli přímo ovlivněni někým jiným, rozhodli jsme se jít vlastní cestou. Nikdy jsme neskákali podle aktuálních módních tendencí či posledních trendů, tím bychom se stále jen izolovali. Podařilo se nám dosáhnout toho, že jsme nebyli nikdy závislí na poslední módě a podařilo se nám vybudovat poctivý underground, který si nenechal nic diktovat mainstreamem. Složení kapely: Gunther Theys (zpěv, basová kytara), Eric Sprooten (kytara), Jan Yrlund (kytara), Dominigo Smets (klávesy), Walter Van Cortenberg (bicí).

Pocházíte z Belgie, přesněji řečeno z Vlámka, Flander. Jak se ty osobně stavíš ke konfliktu mezi Valony a Vlámky?

Myslím, že takový umělý stát, jakým „Belgie“ ostatně je, by se mohl v leccems přiučít od někdejšího Československa. Mírumilovné oddělení dvou národů, které nesdílejí společné kořeny, kulturu, jazyk. Vlámové jsou původem germánské. Valoni patří k románským národům. Situace v regionech, politické klima v zemi a cíle jednotlivých společenství nás („Belgičany“) příliš rozdělují na to, abychom mohli být v jednom společném státě. Podívejte se, jak u nás vypadají volby. Konají se sice odděleně, ale v konečném výsledku mají větší podíl na moci Valoni a to navzdory tomu, že Vlámové tvoří většinu. Belgie byla vytvořena roku 1830 elitami francouzsky mluvící menšiny, jejichž účelem bylo postupně vymazávat vlámské kulturní dědictví. Já osobně mám mnoho valonských přátel a jako evropský patriot vůči nim necítím žádné nepřátelství. Belgie však nevěnuje Flandrům pozornost, jakou by si zasloužily. Níže připojuji zajímavou webovou adresu ohledně vlámsko-valonského sporu. Přináší velmi dobrý a kvalitní pohled na Flandry, kulturu, dědictví minulosti a na to, co vlastně v dnešní době znamená „Belgie“. Chcete-li porozumět této otázce, rozhodně se na ni podívejte: <http://members.lycos.nl/vlaamssiteje/english.htm>

Na albu *Rubicon*, které je ostatně zatím vaším posledním počinem, vzdáváte hold odkazu evropské kultury. Můžeme zde najít jak songy věnované dávným kultům, ale také rytířům templářského řádu či Sparťanům, bránícím se v Thermopylské souťesce mnohonásobně perské přesile. Jaký je tvůj pohled na „budoucnost Západu“? Věříš ve „střet civilizací“?

Věřím v „evropský sen“. Tento pojem hned objasním. Vždy budu náležet a patřit k Flandrům, ale také chápu, že jsem obyvatelem Evropy. Nezáleží na tom, zda jsem v Antverpách či v Londýně. Vždy

jsem a budu doma. Každý kraj má historii a kulturu, na kterou může být pyšný. Evropa je „starý svět“, a proto každá země má své prastaré tradice. Hodně cestuji a skoro všude mám přátele, kteří mi neustále umožňují poznávat místní tradice a kulturu a podílet se na jejich spoluvytváření. Touto cestou lépe pochopím kořeny lidí. Na druhou stranu si uvědomuji rozdíly mezi jednotlivými zeměmi a věřím, že právě to utváří Evropu více pestrou. Zní to možná naivně a příliš pateticky, já jsem však velký idealista. Nejsem politik, ani ekonom, jediná věc, kterou jsem si naprosto jist je ta, že bychom se měli (jako Evropané) soustředit na to, co nás spojuje, než na to, co nás rozděluje. Proto jsem rád, že dávno skončila studená válka mezi Východem a Západem. Berlínská zeď byla politickou chybou a velkým nesmyslem. Velmi mi krvácelo srdce, když jsem sledoval bombardování Jugoslávie. Bratrovražděná idea „humanitárního bombardování“... Evropané byli zabíjeni Evropany kvůli obraně vlastní země. Všichni jsme děti té samé prastaré Evropy, neměla by mezi námi být nenávisť a nevráživost. Vystihli jsme to písněmi *Mother Europe*, nebo *Ode to Ancient Europa*. Na albech *Fatherland* a *Dim Carcosa* spolupracovali hudebníci z Holandska, Finska, Německa i Flander. I na spolupráci v mém někdejší hudebním projektu *Danse Macabre* se podílelo mnoho hudebníků z celé Evropy. Doufám, že jsem svůj „evropský sen“ vysvětlil dostatečně dobře.

Před více než dvěma lety byla v Belgii zakázána politická strana Vlámský blok, a to přesto, že se těšila obrovské podpoře ze strany voličů. Tato strana se ocitla na „černé listině“, protože si dovolila kritizovat masovou imigraci, neustálou radikalizaci přistěhovalců spojenou s nárůstem kriminality a v neposlední řadě pěstují postoj vládních elit vůči tomuto problému. Podle informací, které jsou dostupné z médií, se zdá vůbec situace v celém

Gunther Theys

Beneluxu velmi vážná. Lidé se bojí na adresu rádicích přistěhovalců cokoli říci, aby nebyli obviněni z „rasismu“, existují čtvrti, kam už je v dnešní době pro slušného a bílého člověka nemyslitelné vstoupit, a to i ve dne. Je to skutečně tak hrozné?

Je to všechno pravda. Navíc třeba v Antverpách máme i uniformované arabské milice, které zastrašují a útočí na belgickou policii, když na belgických sídlištích zasahuje. Když se policie konečně odhodlá k pořádné akci a zahájí razie a zásahy vůči této špíně, je ihned obviněna z rasismu. Pamatují si, jak jeden skautský vedoucí skončil s podříznutým hrdlem poté, co byl arabským gangem omráčen na skautském festivalu. Gang arabských výrostků ubodl k smrti na nádraží dítě za to, že jim odmítlo dát svůj mp3 přehrávač, jiného mladíka zase zabili železnou tyčí poté, co jej oloupili. V našem kraji jsou hrozné nepokoje, arabská mládež válčí s místní mládeží. Proti lidem, kteří bránili svůj majetek vůči přistěhovaleckým gangům se zbraní v ruce, jsou vedeny neustálé útoky. Žijeme v atmosféře „pozitivní diskriminace“, všudypřítomné politické korektnosti a lidé toho začínají mít dost. Vládní kruhy místo toho, aby řešily tyto problémy, se soustřeďují na bojkot místních patriotů a „boj proti nacionalismu“. Strany, které hodlají něco sřadícímí imigranty dělat, demokraticky zvolené strany jako byl třeba Vlaams blok, nejsou puštěny ke spolupráci na vládě. Vždy se proti nim do koalice spojí i takové strany, které by spolu nikdy za žádných okolností nespolupracovaly. Tyto ostatní strany jako socialisté, liberálové, komunisté a vlastně i křesťanští demokraté jsou v otázce imigrace prakticky na jedné lodi – potřebují imigranty k tomu, aby je někdo volil, protože z místních obyvatel jim nevěří již skoro nikdo. Samozřejmě že ne všichni imigranti jsou kriminálníci a násilníci, ale zdá se, že místní autority upřednostňují zavírání očí před realitou a balamutí naše lidi. Systematicky se zde vytváří tabu, kdo jakkoli protestuje, je automaticky izolován, osoučován a obviňován z hrozných věcí. Když si někdo dovolí kritizovat vzestup kriminality a nárůst islámského fundamentalismu (nedávno například vyšlo najevo, že Al-Kajda financovala nějaký svůj nábor z peněz, které přišly od belgické muslimské komunity), ihned je automaticky obviněn z rasismu a

útoční pisálci se začnou předhánět v tom, kdo vytvoří lepší paralelu jeho výroku s holocaustem. Svět, ve kterém žijeme, je naprosto převrácen na ruby. Berlínská zeď skutečně padla, zhroutila se říše zla, Sovětský svaz, ale levicové nebezpečí prakticky nezmizelo, neboť jej nahradily „západní elity“, které se posunuly velmi doleva. Jakákoli hrdost na svůj původ, národ, kulturu se automaticky stává podezřelou. Také se několikrát stalo, že nám nebyl povolen koncert, protože se „komusi“ nezdály středověké symboly, kterými máme často ozdobeno pódium, když hrajeme. Středověké flanderské prapory!

Co se týče Vlaams bloku, měl šanci stát se nejsilnější stranou v zemi. A to se nelíbilo belgické vládě, ovlivňované, lobbované (a možná i korumpované) všemožnými „lidskoprávními“ organizacemi. Neštíteli se zakázat stranu s podporou bezmála 20 % voličů! Někdejší slogan VB – „Our people first“ (Naši lidé především) byl zakázán, Vlaams Blok se přejmenoval a přetvořil ve Vlámský zájem, aby se vyhnul totálnímu konci. Je to pořád dokola.

Vaše produkce je velmi pestrá. Zdá se, že nečerpáte jen z křesťanské mystiky, ale že vás v mnohém inspirují i dávné předkřesťanské kultury. Jaký je tvůj názor na úlohu náboženství (a mějme na mysli křesťanství) v dnešní době?

Křesťanství bylo ve středověké Evropě velice důležitou silou. Vděčíme mu nejenom za přínos co se týče impozantní architektury, ale i v umění, vzdělanosti a mnoha dalších věcech. Na druhou stranu lituji toho, že vyvrátilo autentické pradávno kultury, které byly Evropě vlastní a nikoli importované z předního východu. To je důvod, proč cítím sympatie k císaři Juliovi, posledního pohanskému římskému císaři. On byl velice ovlivněn helénismem, helénistickou filosofií a předkřesťanskými tradicemi, jelikož byl vzdělán v Aténách. Ve dvanáctém měsíci své vlády zařídil návrat k hodnotám „starého Říma“, znovu dobyl ztracenou půdu, avšak byl zavražděn kýmisi ze své družiny (někým, kdo byl pravděpodobně tajně pokřtěn) poté, co dokázal porazit Peršany. Na lidech jako byl on obdivuji, jak proti všem nepříznivým vlivům bránili dávné tradice. Chtěl vrátit čas tehdy, kdy Řím byl již silně christianizován. Jeho ideje proto již nebyly pochopeny. V naší zemi existují nějaké spolky, jako třeba Traditie, které se soustřeďují na poznávání a uchovávání vlastní prastaré předkřesťanské minulosti. Já se občas účastním podobných akcí, které někdy i sám organizuji, je to pro mě symbolický postoj, jak vzdát úctu svým praotcům, svým dávným předkům a jejich kultuře a vzdělanosti. Avšak nelíbí se mi současný módní trend „antikřesťanství“. Sice věřící nejsem, ale proč bořit tradice a snažit se přepisovat historii?

Ty, pokud vím, nezpíváš pouze v Ancient Rites, ale také v rockovém projektu Lions Pride, za což jsi byl často kritizován. Řekni nám také něco o téhle kapele.

Lions Pride je vlasteneckou rockovou kapelou, která si vytyčila za úkol hrát hlavně na různých hudebních akcích, v klubech a podnicích, které jsou hojně navštěvovány mládeží. Mnoho našich koncertů však bylo v atmosféře politické korektnosti za-

Ancient Rites

Hector Hugh Munro – „Saki“

Milan Špinka představuje konzervativního britského spisovatele

Je 14. listopadu 1916. Ofenzíva na Sommě se blíží ke svému trpkému konci. Mohutné spojenecké útoky se rozbily o dokonalou německou obranu. Územní zisky útočících spojenců jsou mizivé, fronta se prakticky neposunula a výsledkem krvavého podniku obřích rozměrů zůstaly jen nekonečné tisíce mrtvých mužů. Byli to ti nejlepší z nejlepších. Stará německá armáda přestala existovat. Zkušení profesionálové našli svůj konec v obranných postaveních, zákopech, pevnůstkách, v troskách rozbitých vesnic. Cena zaplacená Brity se zdá být o něco mírnější; svůj strategický úspěch vykoupili obětí nezkušených nováčků, mladých rekrutů, které dobrovolně do armády přivedlo nadšené vlastenectví a ochota padnout za vlast. Jde především o mla-

díky z bohatých rodin a z vyšších středních tříd. Elitní společenská třída britského národa nachází svůj definitivní konec na bojištích zkázonosného konfliktu.

„Země nikoho“ kolem Beaumont Hamel je pokryta mělkými krátery, které do promrzlé země vyhloubily výbuchy dělostřeleckých granátů. V jednom z těchto nepříliš bezpečných úkrytů se schovává družstvo britských vojáků. Choulí se do kabátů a je jim zima. Jeden z nich cosi hledá v kapse svého pláště. Vytahuje z ní cigarety a než mu stačí kdokoli něco říci, škrtá sirkou a zapaluje si. Desátník, člověk už nikoli nejmladší, se po něm vztekle otočí: „Típní tu zatracenou cigaretu!“ Třesne rána a desátník padá k zemi zasažen smrtí-

kázáno a často jsme se přesouvali více do soukromí. A to přesto, že naše texty vůbec neporušují zákon, ani nejsou proti nikomu nenávistně zaměřeny. Ale rádi něco obětujeme k překonání tohoto pokrytectví moderní společnosti. Podívej se na to, jaké „populární“ kapely jsou dnes ve většině „in“. Jejich členové, rozmazlení potomci zbohatlých rodičů, neustále proti něčemu revoltují. Oblékají se do trik s Che Guevarou a vzývají komunismus, ačkoli si jej neprožili – možná by mluvili jinak. Hudebnímu průmyslu dominuje gangsta rap a „black power“, mnohé tzv. „pop-star“ opěvují zabíjení policistů, nepřizpůsobivost, absolutní sexuální volnost, užívání drog a jsou proto slavné. Kam jsme se to dostali? Okruh fanoušků Lions Pride sestává, jak již jsem řekl, převážně z mládeže. Chodí na nás jak „obyčejní lidé“, tak metalisté, rockeři a já nevím kdo všechno ještě. Nejsme na této scéně typickou kapelou, stejně tak jako jsem mluvil o tom, že ani v případě Ancient Rites nechceme být tradičními blackmetalisty. Neustále hledáme vlastní cesty. Snažíme se vymezovat jasně pozitivně. Nemáme za cíl proti komukoli štvát, jen chceme oslavovat věci, které nám připadají dobré a naopak upozorňovat na ty, které se nám zdají špatné. Je však příliš snadné vykreslovat nás v negativních barvách a bohužel se tomu často děje. Zkuste třeba na internetu vyhledat mé jméno – najdete plno lží, vět vytržených z kontextu a falešných a zavádějících informací, které mají za úkol mě, naši kapelu a tvorbu diskreditovat. Tyto útoky jsou vedeny ze strany všemožných levicových spolků, které dělají vše proto, aby mohly bojkotovat a kazit naši práci. Naše kritika náboženského fundamentalismu je označována za bigotnost, kvůli vyvěšování středověkých vlajek jsem na koncertu dotazován a legitimován policií. Někdy si připadám, jako bych žil v SSSR.

Byl jsi někdy v České republice? Znáš něco z naší země? Jistě fotbal, pivo. Když jsme u toho, jaká je tvoje nejoblíbenější značka ?

Navštívil jsem Prahu jako turista, je to nádherné, velice krásné město s bohatou kulturou a historií. Navštívil jsem zde spoustu hradů, pivovarů a muzeí. Přivezl jsem si také spoustu zajímavých věcí, su-

venýrů a podobně. Namátkou třeba malou sošku Golema, když jsem tu zajímavou legendu o něm vyslechl. S Ancient Rites jsme u vás hráli několikrát. S Lions Pride jsme hráli jednou v Brně. Pamatuji si, že tam návštěvníky legitimovala policie a okolí klubu hlídali těžkooděnci. O tom koncertu byly myslím i nějaké zprávy v novinách a TV. Na našich stránkách můžete najít fotky z Pražského hradu. Navíc se nám tam stala docela vtipná příhoda – když jsme tam byli, zrovna se natáčel nějaký reklamní spot pro Stellu Artois. Koneckonců, když jsme u vaší země, náš kytarista z Lions Pride (Bastiaan) studoval v Praze a umí docela česky. S vlámskou kulturou je pivovarnictví neoddělitelné spjato. To máme spolu hodně společné. Z českých piv znám samozřejmě Prazdroj a Gambrinus, ochutnal jsem také nějaké výborné černé, ale nemohu si vzpomenout na název. Z domácích mám nejraději Stellu Artois, Leffe, Duvel, Kriek Lindemans a Karmeliet. Velmi mám rád těžká a tmavá piva. Věděli jste například, že Gambrinus je pojmenován po hraběti Janovi z Brabantu, středověkém vlámském šlechtici? Na jednom albu jsme mu věnovali song s názvem *Brabantia*.

Mohl bys na závěr říci, co nového se svými projekty chystáš? Jak vidíš budoucnost Ancient Rites ?

Nedávno jsme odehráli spoustu koncertů v Anglii, Německu, ale i v Holandsku a Flandrech. Také často hrajeme na Graspopu, což je velký festival v Belgii. Hrály tam i takové legendy jako třeba Motörhead, Guns'n Roses nebo Whitesnake. Po vydání *Rubikonu* jsme se vesměs setkali s kladnými ohlasy. Producenti byli hodně ovlivněni poptávkou fanoušků a myslím, že jsme všichni odvedli velmi dobrou práci. Plánujeme koncerty ve Slovinsku, ve Španělsku, Rakousku, Holandsku a nevím kde všude ještě. Moc se na to těším. A naše budoucnost? Nikdy nekončící vzdor bude samozřejmě pokračovat, ale zároveň budu šťastný za každou jeho minutu. Stále půjdeme hrdě po vlastní cestě, bez ohledu na chvilkové trendy, nástrahy, nebo hloupé řeči. Děkuji ti za velmi pěkný a zajímavý rozhovor a přeji mnoho zdaru.